

EPICEDION

PIIS MANIBUS

REVERENDISSIMI DOMINI

FRANCISCI XAV. LIVAK,

ABBATIS INFULATI S. JACOBI AD PALUM, INSIGNIS COLLEGIATAE
ECCLESIAE FLUMINENSIS ARCHIDIACONI, ET CANONICI, FIDELIS-
SIMAE L. M. C. URBIS, DISTRICTUSQUE COGNOMINIS PAROCHI, S. SE-
DIS CONSISTORIALIS DIOECESANAE ASSESSORIS, REGII MAJORIS
GYMNASII FLUMINENSIS, ET INSTITUTI NAUTICI LOCALIS DIRECTO-
RIS, LIBRORUM REVISORIS ET CENSORIS, NEC NON PER ARCHI-
DIACONATUM FLUMINENSEM SCHOLARUM VERNACULARUM

PRO - INSPECTORIS

IN ACERBISSIMI MOERORIS ET POSTREMAE GRATITUDINIS MONUMENTUM

A

REGIO GYMNASIO FLUMINENSI

PRAECOCEM PRAESIDIS SUI DESIDERATISSIMI

OBITUM PATAVII DIE 20 JUNII 1838 SECUTUM

FUNE Bri PARENTATIONE DIE 11 DECEMBRIS EJUSDEM ANNI

IN TEMPLO GYMNASIALI S. VITI DOLENTER

RECOLENTE

SACRATUM.

FLUMINE

EX TYPOGRAPHIA REGIA GUBERNIALI FRATRUM KARLETZKY.

EPICURON

PLIIS MANIBUS

REVERENDISSIMI DOMINI

FRANCISCI XAV. LIVAK.

ARBITRI IMPERATI S. JACOBI AD PALMAM VIRGILIS COLLEGIATAE
ECCLESIAE FLUMINENSIS ARCHIDIAconi ET CANONICI, PHILIP.
SABAE L. M. G. URBIS, DIRECTORIS COENONII PAROCHI, S. M.
DIA CONSISTORIALIS DIOECESAE ASSASSORIS, REGII MAGORI
GYNASII FLUMINENSIS, ET INSTITUTI KAPITULI LOCALIS DIRECTO
RIS, LIBRORUM REVISORIS ET CENSORIS, REGI NOB. ARCHIEP
DIACONATUM ET CUMMENSEM SCHOLAE VERAACI FARM

PRO-INSPECTORIS

— — Extinctum vivere fingit amor.

Ovid.

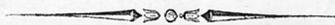
KNY-19-01467

FLUMINE

EX TYPOGRAPHIA REGIA GUBERNII PHOTODUPLICATIONE

Heu ! fletu liquefacta suo , tum squalida vultu
 Triste melos fundens Musa Liburna dolet ,
 Funereis taxis crines et tempora velat ,
 Induit et lugubres , tristia pepla , togas ,
 Singultusque suo promens de pectore fractos
 Deplorat sortem voce gemente suam ,
 Ac prope lethali nunc tota dolore fatiscit ,
 Et prostrata jacet vix relevanda solo. —
 Hoc Musae moerore stupent , sacra turba , Ministri ,
 Et tanti , poscunt , quae sit origo mali ?
 Sed vix auditá — subito quasi fulmine tacti
 Sensibus attonitis , et sine mente manent ,
 Ora rigant planctu , et pullo cinguntur amictu ,
 Tristitiae obducti pectora moesta lacu.
 His se conjungunt , florentia germina , pubes ,
 Et luctus edunt candida signa sui.
 Scilicet una dies crudelibus insita fatis
 FRANCISCUM rapuit morte feroce LIVÁK.
 Ille sacer Phoebi Mystes , doctaeque Minervae
 Occidit , Aonidum gloria clara , decus !
 Qui solidae passim virtutis semina sparsit ,
 Toto quo Musae tempore Praeses erat.
 Qui probitate nitens , frontisque modestia notus
 Nestoreos Annos vivere dignus erat. —
 Quid vero tam vanis juvat indulgere querelis ?
 Parcarum immites sic statuere coli.
 Illius ergo Sacros Manes celebremus , et Urnam ,
 Quae tenet angusto tot bona clausa sinu ,
 Funereosque piis plectris , epicedia , versus
 Ad tumulum cantet Noenia nostra Suum ,
 Et lugubri elogio cum luctu Musa parentet ,
 Tot vivo titulis cui bene vineta fuit.
 Hoc summae virtutis honos , doctrinaque summa
 Poscit , et antiquis moribus apta fides. —
 TU FRANCISCE ! vero , scopulos syrtesque latentes
 Qui vitae emensus Coelica regna colis ,
 Vivis et aethereo , ut spes est , felicius orbe ,
 Perpetuo virtus lumine candet ubi ,
 Respice nos felix , supremaque carpe benignus
 Munera , quae gratus solvere pergit amor.

Hoc summas virtutes bonos, doctrinamque amantem
Pocit, et amplexus mentis apta libens —
TU FRANCISCE! vero, sequitur exasperat istumque
Qui vitæ emensus Coelicæ regni colis,
Vixit et ætheris, ut spes est, laudis orbe,
Perpetuo virtus lumine candet illi,
Respic nos lelix, supermasque carpe benignus
Munera, quæ gratis solvere pargit amor.

Et lacrimis elegis cum luctu hinc pariter,
Ad tantulum capiet Noctis nostra suavis,
Tunc tepidus hinc plectris, epichœdia, versans
Quæ tenet arguente tot bonis claris suis,
Hinc ergo, sacros Nilas celebrans, et Uraniam
Pariterum immittes sic statim colis.
Quis vero tam variis iurem tabularum pariteris?
Necessest Annos vivere dignus erat. —
Qui proditate nitens, nihilisque modestia notus
Toto quo Nilas tempore Praesens erat,
Qui solidas passim virtutes semina sperant,
Occidit, Aonidum gloria clara, decus!
Ille sacri Phœbi Mystas, doctrinamque Minervæ
FRANCISCE! repant morte tenore LIVAK.

Solite was dies crudelibus iactis istis
Et factus edunt candida signa sua
His se conflagrant, horrentia germinis, pabes,
Tristitia obducti pectora moesta lacu.
Ora rigant planctu, et pullo cinguntur amictu,
Sensibus attentis, et sine mente manent,
Sol vix solitè — subito quasi fulmine tacti
Et tanti, postquam, quæ sit origo mali?
Hoc Nilas remore atque, sacra turba, Minerva,
Et prostrata jacet vix revivenda sola. —
Ac prope isthali namq. tota dolore lassant,
Impietat scripsi voce frangente saram,
Singulorumque suo pimentis de pectore factas,
Iudant et iugubres, tristes populi, togas,
Funiculis laxis crines et tempora velat,
Triste nichil fundens Nilas Libera dolet,
Hæu! fletu liquefacta suo, tam spumida vultu